

digheden. Disse to Eventualiteter have altsaa været drøftede og ere blevne fundne uacceptable. Man har ogsaa tænkt sig Muligheden af, at den kongevalgte Borgmester kunde have Sæde i Byraadet uden at lede det, men man har fundet, at det vilde være en underlig Stilling for en saadan Embedsmand. Denne Udvej kan altsaa heller ikke benyttes. Det er i det hele taget lettere sagt end gjort at finde en Maade at ordne denne Sag paa. Det er ikke det mindst vanskelige ved Sagen, at den kongevalgte Borgmester, hvad det ærede Medlem sikkert ikke et Øjeblik har været ukendt med, har Stemmeret i Byraadet. Der har ikke fra dette Bord, og saa vidt jeg ved, heller ikke fra andre ærede Talere lydt nogen Fordring om, at de højstbeskattede skulde have absolut Flertal i Byraadet. Man har kun forlangt, at der ikke skulde finde nogen Forrykkelse Sted i de bestaaende Forhold, der i Virkeligheden ere en systematisk Afbalancering af Stemmeretten paa den Maade, at de højstbeskattede vælge den mindre Halvdelen og den almindelige Vælgerklasse den større Halvdelen, hvortil saa kommer den kongevalgte Borgmester, der som Regel selv hører til den højstbeskattede Klasse, hvorved der fremkommer en Mulighed for Ligevægt og ikke for nogen Overvægt. Tager man nu den kongevalgte Borgmester med samt hans Stemmeret bort, vil ganske sikkert det ærede Medlem indrømme, at der finder en Forrykkelse Sted i de bestaaende Forhold. Man behøver altsaa ikke at stille yderligere Fordringer for at modsætte sig det nuværende Forslag, der vil forrykke de bestaaende Forhold. Jeg synes derfor ikke, at man kan bebrejde hverken Regeringen eller dette høje Ting, at man er konservativ og ikke ønsker at gaa bort fra det bestaaende. I alle Tilfælde have mine Udtalelser ikke givet det ærede Medlem nogen Anledning til at komme med Bebrejdelse for, at man vilde endnu videre. — Til Slut skal jeg sige, at det vilde interessere mig, om det ærede Medlem, der maaske selv bliver Medlem af Udvalget, kan fremkomme med Forslag til en Ordning, der ikke forrykker de bestaaende Forhold, samtidig med at man giver Byraadene Adgang til selv at vælge deres Formænd.

Koch: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) synes at lægge ganske særlig Vægt paa, at Byraadene komme til at vælge deres egne Formænd; thi ellers var der ikke noget Selvstyre,

som det var værd at tale om. Jeg vil dog tillade mig atter at henvise til, at det er forunderligt, at denne Betragtning skal gælde i Købstæderne, men ikke i de største Kommuner, hvor man ogsaa har en kongevalgt Formand, nemlig Amtsrådene. Og dem nævnte det ærede Medlem ikke. Det stod heller ikke rigtig i Harmoni med de Yttringer, der kom fra det ærede Medlem om, at de Borgmestre, der blive sendte ud af Regeringen, ingenlunde var Kapaciteter. Jeg gad vide, hvad det kan genere Byraadene, at de faa nogle mindre dygtige Folk til at lede deres Forhandlinger, da de dog ikkun repræsentere en Stemme i Byraadene. Byraadene bestaa af 20 Medlemmer, 19 valgte af Befolkningen og 1 kongevalgt, Borgmesteren. Hvad kan denne ene Mand formaa, naar han ikke duer noget? Det ene stemmer ikke med det andet. Jeg tror overhovedet ikke, Selvstyret lider saa overordentlig ved, at man bliver ved den Ordning, som nu finder Sted. Nej, det ærede Medlem sagde noget, der var sandt, nemlig at der bag ved alt dette ligger *noget andet* — det var det ærede Medlems Udtryk. Det, det her gælder om, er ikke, om det enkelte Byraad bliver ordnet paa den eller den Maade, men i det hele taget at udvikle den hele kommunale Styrelse i demokratisk Retning. Det har jeg i og for sig ikke noget imod, naar det kun sker med behørig Varsomhed og ikke paa en Gang, uden at der er særlig Anledning dertil. Vil man nu i Købstæderne — jeg ved ikke, hvorfor man særlig har valgt Købstæderne —, hvor den almindelige Vælgerklasse har Overtaget, gaa videre og give dem ogsaa denne Myndighed til selv at sætte en Formand for hele Ledelsen af Forretningerne, er det et meget stærkt Fremskridt i demokratisk Retning, som jeg tror, de nuværende Forhold ikke opfordre til. Jeg tror, man skal være lidt varsom med dette. Der er Anledning til Strid og Partisplittelse nok, det er ønskeligt, at man fra oven gør, hvad man kan, for at bringe en lille Smule Balance mellem de forskellige Interesser. Jeg tror altsaa, at dette andet, som det ærede Medlem omtalte, egentlig er det væsentlige, og dette andet frygter jeg for Tiden for at indlade mig videre paa.

Maa jeg endnu tilføje, at det ærede Medlem rettede mig, naar jeg talte om, at det var $\frac{1}{6}$ af Vælgerne i Købstæderne, der valgte den mindre Halvdelen af Byraadet, naar de betalte $\frac{2}{3}$ af Skatten. Det er rigtigt. Det er ikke absolut $\frac{1}{6}$, i Reglen maa der